

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 23P/59/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213206596
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. G.Tomčovčíková Šandalová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2014:7213206596.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II samosudkyňou JUDr. Gabrielou Tomčovčíkovou Šandalovou v právnej veci maloletej O. V., O.. X.X.XXXX, zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach, Staničné námestie č. 9, Košice, na návrh matky T. V., O.. XX.X.XXXX, trvale bývajúcej X. M. O. H. U. Č.. XX, prechodne V. O. H. Z. Č.. XX, za účasti otca Y. F., O.. XX.X.XXXX, trvale bytom F., S. U. Č.. XX U., P. E., t.č. bývajúceho X. H. X. M. O. H. F. L. Č.. X, za účasti Okresnej prokuratúry Košice II, v konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností takto

rozhodol:

Zveruje maloletú O. V.D., O.. X.X.XXXX, do osobnej starostlivosti matky, ktorá je oprávnená a povinná sa o maloletú osobne starať, zastupovať ju a spravovať jej majetok a zaväzuje otca prispievať na výživu maloletej O. V., O.. X.X.XXXX, za obdobie od 1.3.2013 do budúcnosti výživným vo výške po 100 € mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletej.

Dlžné výživné zo strany otca voči maloletej O. za obdobie od 1.3.2013 do 31.3.2014 vo výške 910 € zaväzuje otca zaplatiť k rukám matky maloletej do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh matky o výživnom zamietá.

Upravuje styk otca s maloletou tak, že otec je oprávnený sa s maloletou O. stretávať v každom párnom týždni v stredu od 9.00 hod. do 11.30 hod. v priestoroch subjektu U. P. F. O..D., B. XX, M., pričom matka zabezpečí prítomnosť maloletej na začiatku tohto stretnutia prostredníctvom svojho otca G. V., O.. XX.X.XXXX, prípadne prostredníctvom ďalšej blízkej osoby dieťaťa, ktorá osoba následne dieťa v uvedený čas v uvedenom subjekte prevezme a zabezpečí jeho odovzdanie matke maloletej.

Zaväzuje otca zaplatiť na účet tunajšieho súdu sumu 191,92 € do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku z titulu náhrady trov štátu.

V prevyšujúcej časti štát nemá právo na náhradu trov konania.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Matka maloletej doručila tunajšiemu súdu dňa 28.3.2013 návrh, ktorým žiadala súd o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností rodičov voči maloletej O.Á., ktorú žiadala zveriť do svojej osobnej starostlivosti a otca zaviazat' prispievať na jej výživu výživným vo výške po 120 € mesačne od doručenia návrhu do budúcnosti. Návrh odôvodňovala tým, že otec dieťaťa má poľskú národnosť, po jeden a pol ročnom spolužití sa im narodila zo vzťahu maloletá dcéra, od narodenia ktorej v ich vzájomnom vzťahu

začali sa prejavovať problémy, nezhody a hádky, ktoré vyplývali z agresívneho správania a užívania alkoholu otcom dieťaťa, ešte v roku 2011 matka situáciu riešila pôvodne podaným návrhom na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností voči maloletej, ktorý návrh vzala späť, otec dlhodobo žiadnym spôsobom nezabezpečoval starostlivosť a výchovu dieťaťa, v čase podania predmetného návrhu rodičia nežili v spoločnej domácnosti, matka poukazovala na nevhodné a agresívne správanie sa otca, jeho fyzické útoky neberúce ohľad ani na spánok dieťaťa a jeho plač a krik, vyjadrila svoje obavy a strach o svoj život a život maloletej v dôsledku nevhodného správania sa otca dieťaťa, čo ju viedlo aj k podaniu trestného oznámenia na otca dieťaťa dňa 9.3.2013.

Otec sa k návrhu matky písomne nevyjadril.

Kolízny opatrovník po prešetrení pomerov vo svojej písomnej správe doručenej súdu dňa 3.6.2013 doporučil maloletú zveriť do osobnej starostlivosti matky, určiť výživné primerane veku a odôvodneným potrebám maloletej, ako aj s prihliadnutím na zárobkové a majetkové možnosti otca a v prípade, ak by rodičia nedospelí ku vzájomnej dohode ohľadne styku s maloletou, navrhoval zväžiť alternatívu znaleckého dokazovania.

Súd vykonal dokazovanie vypočutím matky, otca, kolízneho opatrovníka, nariadením znaleckého dokazovania vo veci, listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Keďže matka na výzvu súdu navrhovala ustanoviť pre potreby otca tlmočníka pre poľský jazyk dôvodiac tým, že otec je občanom Poľskej republiky, súd uznesením sp. zn. 23P 59/2013 zo dňa 9.5.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17.5.2013, pribral do konania tlmočníčku z jazyka slovenského do jazyka poľského Ing. Gabrielu Swiatlowskú, ktorej zároveň uložil povinnosť preložiť návrh matky na začatie konania, výzvu pre otca dieťaťa, uznesenie o ustanovení kolízneho opatrovníka maloletej, výzvu na oznámenie zamestnávateľa a predvolania na termín pojednávania. Uvedený preklad prekladateľka doručila súdu dňa 12.6.2013 spolu s vyúčtovaním odmeny za tento preklad a následne uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 23P 59/2013 zo dňa 17.6.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.7.2013, prekladateľke bola priznaná odmena 229,60 €, ktorá odmena jej bola predbežne vyplatená zo štátnych prostriedkov.

Zo správy Prezídia policajného zboru, Úradu hraničnej a cudzineckej polície Bratislava zo dňa 25.4.2013 súd zistil, že otec maloletej ako občan Poľskej republiky v evidencii pobytu cudzincov s povoleným pobytom na území Slovenskej republiky sa nenachádza.

Tunajším súdom bolo zistené, že otec maloletej dňa 8.4.2013 podal na Okresnom súde Košice I návrh na úpravu práv a povinností voči maloletej O., v ktorom návrhu ako adresu svojho bydliska uvádzal adresu L. XX, M., H. P. F.. Dňa 22.5.2013 Okresný súd Košice I postúpil vec vo veci návrhu otca tunajšiemu súdu, ktoré konanie na tunajšom súde bolo vedené pod sp. zn. 45P 89/2013 a preto následne uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 23P 59/2013 zo dňa 24.6.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 4.7.2013, bolo súdom rozhodnuté o spojení na spoločné konanie vecí vedených na tunajšom súde pod sp. zn. 23P 59/2013 a sp. zn. 45P 89/2013 s tým, že tieto veci budú vedené pod sp. zn. 23P 59/2013.

Na pojednávaní konanom vo veci dňa 17.7.2013 otec uviedol, že vie po slovensky a nežiadal si tlmočníka z jazyka poľského do jazyka slovenského.

Po prvom pojednávaní vo veci dňa 23.7.2013 matka doručila tunajšiemu súdu návrh, ktorým sa domáhala zákazu styku otca s maloletou poukazujúc na agresívne a bezohľadné správanie sa otca voči nej, t.j. matke dieťaťa a takisto voči samotnej maloletej, zároveň vyjadrila obavy, že by sa otec dokázal o maloletú postarať bez toho, aby ona nemusela mať obavy o dcérinu bezpečnosť, poukázala na to, že od 9.3.2013 otec nemá žiaden kontakt s maloletou O., keďže po skúsenostiach z ich spolužitia má vážne obavy o zdravie a bezpečnosť dcéry, doplnila, že dňa 21.7.2013 bola na prechádzke s maloletou v blízkosti svojho bydliska, počas ktorej sa otec dieťaťa za nimi rozbehol, vo vzdialenosti asi 3 m od nich ho nasilu zastavil nejaký jeho zrejme priateľ, mala za to, že v tom čase otec dieťaťa bol určite pod vplyvom alkoholu a neakceptoval zákaz priblížiť sa k matke dieťaťa vyplývajúci z rozhodnutia súdu zo dňa 11.3.2013.

Trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp. zn. OT 46/2013 zo dňa 11.3.2013 otec dieťaťa bol uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Trestného zákona, z dôvodu, že inému (t.j. matke dieťaťa) sa vyhrážal smrťou a ťažkou ujmom na zdraví takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu a spáchal čin na chránenej osobe, z dôvodu čoho mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s tým, že výkon trestu mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov a zároveň mu bola uložená povinnosť spočívajúca najmä v príkaze nepríbližiť sa k poškodenej T. V. (t.j. matke dieťaťa) na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydli.

Matka s maloletou býva v 3-izbovom byte u svojho otca, matka s maloletou užíva v tejto domácnosti jednu izbu, kde maloletá má priestor na hranie a oddych, otec matky maloletej je evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie a poberá dávku v nezamestnanosti, občas brigádnicke pracuje, náklady súvisiace s bývaním v uvedenom byte sú 250 € mesačne, na ktoré matka prispieva polovicou, ďalšie osoby v tejto domácnosti nebyvajú.

Rodičia nežijú v spoločnej domácnosti od 9.3.2013.

Matka je s maloletou na rodičovskej dovolenke, ako vyplýva zo správ úradu práce od 1.6.2011 jej z uvedeného dôvodu je vyplácaný rodičovský príspevok, pôvodne vo výške po 199,60 € a od 1.1.2014 vo výške 203,20 € mesačne, zároveň sú matke vyplácané i rodinné prídavky na maloletú vo výške 23,10 € okrem tohto príjmu matka iný príjem nemá.

Matka nevlastní ani nie je držiteľkou motorového vozidla.

Ako vyplýva zo správy Katastra nehnuteľností je spoluvlastníčkou nehnuteľností v katastrálnom území M. C. , Ú. P. a to zastavenej plochy a nádvoria o výmere 4.966 m² v podiele 1/414, v katastrálnom území P. ornej pôdy o celkovej výmere 14.351 m² v podiele 3/72, v katastrálnom území M. C., Ú. G., ovocného sadu o výmere 1.163 m² v podiele 1/6.

Zo správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice súd ďalej zistil, že matka bola naposledy vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 10.1.2011 do 28.6.2011 a dňa 29.6.2011 bola vyradená z tejto evidencie z dôvodu narodenia dieťaťa.

Zo správ Sociálnej poisťovne, pobočky Košice súd zistil, že matka nepoberala a nepoberá dávku v nezamestnanosti, o takúto dávku ani nepožiadala a nie je poberateľkou dávok nemocenského poistenia. Matka okrem tohto dieťaťa ďalšie vyživovacie povinnosti nemá, okrem vyššie uvedených nehnuteľností iný majetok nevlastní.

Maloletá O. je v celodennej starostlivosti matky, zdravotné problémy nemá, matka s ňou má výdavky primerané veku dieťaťa, od apríla 2013 maloletá navštevuje detskú psychiatričku z dôvodu neurotických prejavov, zo správ ktorej lekárky vyplýva, že tieto neurotické prejavy sú dôsledkom disharmonickej rodiny, čo bolo u dieťaťa diagnostikované 25.6.2013. Matka s maloletou má výdavky na stravu dieťaťa okolo 50 € mesačne, na plienky okolo 20 € mesačne, na mlieko okolo 20 € mesačne, na oblečenie pre maloletú okolo 10 € mesačne, na drogeriu pre dieťa 20 € mesačne.

Otec vo svojich výpovediach na súde i prednesoch pred kolíznym opatrovníkom popieral tvrdenia matky, že by sa o maloletú v minulosti riadne nestaral a neprispieval na úhradu jej potrieb, tvrdil, že prispieval na chod domácnosti ako i na potreby pre dieťa ako sú plienky a mlieko, s maloletou, tvrdil, že mal dobrý vzťah a mal záujem stretávať sa ňou a podieľať na starostlivosti a výchove, s maloletou nechcel strátiť kontakt, avšak dlhodobo ju už nevidel a mal obavu, že dieťa naňho zabudne.

Otec v spornom období striedavo býval a aj v súčasnosti spätne po dobu 3 mesiacov opätovne býva v ubytovni, v súvislosti s ktorým bývaním hradil a hradí poplatky 150 € mesačne, na stravu, ako uviedol, si vynakladal okolo 100 € mesačne a na drogeriu okolo 50 € mesačne, ani on okrem maloletej O. ďalšie vyživovacie povinnosti nemá.

Otec súhlasil so zverením maloletej do osobnej starostlivosti matky, výživné z jeho strany pôvodne navrhoval určiť vo výške po 30 € mesačne, žiadal upraviť styk s maloletou v rozpätí jedného dňa v týždni, napr. v nedeľu na 3 hodiny v popoludňajších hodinách, dlhší styk nenavrhoval dovodiac tým, že zatiaľ nemá vytvorené bytové podmienky, keďže býva na ubytovni, kam dieťa nechce ísť.

Na pojednávaní konanom dňa 17.7.2013 matka potvrdila, že otec od ich rozchodu, teda od marca 2013 prispel na potreby maloletej spolu sumou 80 € s tým, že išlo o príspevky 2-krát po 30 € a raz sumou 20 €.

Otec vo svojej výpovedi na tom istom pojednávaní v júli 2013 uviedol, že dlhodobo bol zamestnancom zamestnávateľa Z. B. G. Z., u ktorého pôvodne pracoval pri stanovenom pracovnom čase 40 hodín týždenne, ako vyplýva zo správy tohto zamestnávateľa išlo o pracovný pomer na druh práce pomocný kuchár, pomocná sila pri príprave rýchleho občerstvenia a nápojov, s nástupom do zamestnania 2.5.2013, na základe pracovnej zmluvy uzavretej dňa 29.4.2013, pri dohode dĺžky pracovného času zamestnanca 20 hodín týždenne a dohodnutej odmene v hrubom 1,941 € za hodinu. Následne, otec udával, že došlo k zmene zamestnávateľa a nový majiteľ spoločnosti uzatváral so zamestnancami už len tzv. brigádnické pomery a preto došlo aj k skráteniu jeho úväzku, zároveň tvrdil, že v Poľsku má ukončenú vysokú školu a že má titul Ing., čo následne v priebehu ďalšieho konania vo veci upresnil tým, že je iba vyučený v odbore stavebníctva a vysokú školu nenavštevoval a nenavštevuje.

Na uvedenom pojednávaní matka prejavila svoju vôľu nebrániť v styku otca s maloletou, nemala námietky voči úprave styku otca s dieťaťom a prítomná zástupkyňa prokuratúry doporučila maloletú zveriť do osobnej starostlivosti matky a zo strany otca určiť primerané výživné.

Pokiaľ ide o matkou navrhovanú výšku výživného matka túto zdôvodňovala tým, že v čase spolužitia rodičov otec prinášal domov denný zárobok okolo 20 €.

Otec doplnil, že rozdiel medzi svojimi príjmami a výdavkami hradí z finančnej výpomoci od svojho brata žijúceho v Írsku, ktorý mu občas posiela peniaze v priemere raz mesačne 50 € a taktiež poukázal na to, že v rámci výkonu práce máva sprejitné, ktoré odhadol na 20 - 30 €.

Matka vzhľadom na dovtedy vykonané dôkazy navrhovala dohodu pokiaľ ide o výživné zo strany otca na dieťa na sumu 70 € mesačne, s čím otec dieťaťa nesúhlasil.

Zo správy KR PZ Košice vyplýva, že otec nie je držiteľom ani vlastníkom motorového vozidla.

K predchádzajúcemu návrhu matky na zákaz styku otca s dieťaťom otec dňa 12.8.2013 písomne namietal tvrdenia matky, že by pri pokuse kontaktovať sa s maloletou chcel porušiť či už existujúci zákaz približovania sa k matke, prípadne mať negatívny vplyv na dieťa, poukazoval na svoju snahu v danom prípade odovzdať maloletej hračku, svoju snahu zdôvodňoval tým, že predtým polroka dieťa vôbec nevidel, keďže matka mu bránila v stretávaní sa s dieťaťom, poukazoval na to, že si plní vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu, ale matka mu neumožňuje kontakt s maloletou, dokladoval skončenie pracovného pomeru so zamestnávateľom Z. B. G. Z. dohodou o skončení pracovného pomeru uzavretou dňa 7.8.2013, v zmysle ktorej dohody pracovný pomer, ktorý vznikol dňa 2.5.2013 skončil dňom 5.8.2013, zároveň založil do spisu výplatné pásky za mesiac máj, jún a júl 2013, z ktorých vyplýva jeho priemerný mesačný čistý príjem za tieto tri mesiace 145,76 €.

Dňa 14.8.2013 okresná prokurátorka vzhľadom na matkou podaný návrh na úplný zákaz styku otca s maloletým navrhla zabezpečiť znalecké dokazovanie vo veci na posúdenie schopností a vhodnosti starostlivosti otca o maloleté dieťa.

Až dňa 20.8.2013 zamestnávateľ otca Z. B. G. Z. doručil súdu opis mzdových listov otca za dobu trvania pracovného pomeru od apríla 2013 do augusta 2013, z ktorého vyplýva v uvedených mesiacoch priemerný mesačný čistý príjem otca 145,76 € s tým, že v mesiaci august 2013 za 5 dní trvania pracovného pomeru bol čistý príjem otca 23,57 €.

Z výpisu zo živnostenského registra na obchodné meno Z. B. G. Z. súd zistil, že v živnostenskom registri sú opakované zápisy o vzniku a zániku oprávnenia na vykonávanie živnostenskej činnosti, v tomto spornom období šlo o oprávnenie s dňom vzniku 5.3.2013 a s dňom zániku oprávnenia dňa 24.8.2013.

Uznesením sp. zn. 23P 59/2013 zo dňa 17.9.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22.10.2013, súd nariadil vo veci znalecké dokazovanie a vypracovaním znaleckého posudku poveril znalkyňu z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie detí a klinickej psychológie dospelých znalkyňu PhDr. Darinu Hubovú, zároveň uložil rodičom povinnosť zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania vo výške po 200 €.

Dňa 2.10.2013 kolízny opatrovník na výzvu súdu oznámil, že otec v tom čase býval v garzónke u svojej tety P. F. kde býval i priateľ jeho tety a ich dcéra, ktorí mali garzónku v prenájme a otec nesúhlasil so šetrením pomerov v tejto domácnosti, keďže chcel zmeniť bývanie, lebo jeho teta nesúhlasila, aby sa v

tejto domácnosti zdržiaval spolu s maloletou, plánoval si prenajať samostatný byt, zároveň uviedol, že za august 2013 nezaslal výživné na maloletú, keďže v tom čase si hľadal zamestnanie.

Ako vyplýva z dohody o vykonaní práce dňa 2.9.2013 otec uzavrel túto dohodu so zamestnávateľom Š. F. F. E..D.. M. na dobu určitú od 3.9. do 30.9.2013 s dohodnutou odmenou 1,941 € za hodinu a v septembri 2013 v tomto pracovnom pomere dosiahol čistý príjem 205,59 €, následne dňa 26.9.2013 uzavrel s tým istým zamestnávateľom ďalšiu dohodu o vykonaní práce na dobu od 1.10. do 30.10.2013 za rovnakých podmienok, pričom v oboch prípadoch išlo o výkon práce „vytriedenie súčiastok“.

Dňa 21.10.2013 matka doručila súdu žiadosť o splátkový kalendár alebo o oslobodenie od poplatkov pokiaľ ide o uloženú jej povinnosť zaplatiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania vo výške 200 €, ktorú žiadosť matka odôvodňovala tým, že jej jediným príjmom bol rodičovský príspevok 199,60 € a rodinný prídavok na dieťa 23,10 €.

Dňa 28.10.2013 doručil otec dieťaťa obdobnú žiadosť o splátkový kalendár na preddavok na trovy znaleckého dokazovania s tým, že spätne pred 1 a pol mesiacom nastúpil do zamestnania, v ktorom pracoval v tom čase len cez Š. F., preto nepoberal plat v primeranej hodnote.

Vzhľadom na uvedené žiadosti obom rodičom bola súdom doručená výzva, aby doručili súdu v lehote 15 dní riadne vyplnené im súbežne doručované tlačivo pre dokladovanie pomerov účastníkov konania, ktorí navrhujú oslobodenie od súdnych poplatkov.

Dňa 5.12.2013 súdom ustanovená znalkyňa súdu signalizovala, že matka s maloletou absolvovali psychologické vyšetrenie, ale otec dieťaťa nereagoval a bez ospravedlnenia sa opakovane nedostavil na termíny vyšetrenia 25.11.2013 ani 4.12.2013, preto žiadala o súčinnosť na zabezpečenie vypracovania znaleckého posudku v súdom stanovenom termíne.

Vzhľadom na uvedené súd otcovi uznesením sp. zn. 23P 59/2013 zo dňa 9.12.2013 uložil poriadkovú pokutu vo výške 250 €, zároveň súd požiadal znalkyňu o oznámenie vhodného termínu vyšetrenia otca dieťaťa, po oznámení ktorého súd uznesením zo dňa 10.12.2013 sp. zn. 23P 59/2013 uložil otcovi povinnosť dostaviť sa k súdom ustanovenej znalkyni na vyšetrenie v deň 19.12.2013, pričom dňa 2.1.2014 znalkyňa súdu oznámila, že ani napriek uvedenému sa otec na vyšetrenie vo vyššie uvedenom termíne nedostavil, zásielka o uložení povinnosti otcovi dostaviť sa k znalkyni na vyššie uvedený termín bola súdu vrátená až 9.1.2014 s poznámkou doručovateľa, že adresát si zásielku na adrese L. Č.. XX H. P. F. v odbernej lehote neprevzal.

Dňa 15.1.2014 otec písomne súdu oznámil, že už nebýva na adrese L. XX R. X. H. O. R. F. L. X, M., a žiadal o zasielanie písomnosti na adresu B. XX, M..

Dňa 20.1.2014 znalkyňa doručila súdu vo veci vypracovaný znalecký posudok spolu s vyúčtovaním odmeny za jeho vypracovanie na základe čoho jej následne uznesením sp. zn. 23P 59/2013 zo dňa 28.1.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.2.2014, bola priznaná odmena vo výške 383,84 €, ktorá jej bola predbežne vyplatená zo štátnych prostriedkov.

Z predmetného znaleckého posudku okrem iného vyplýva, že otec sa dostavil na vyšetrenie k znalkyni až po predvolaní na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, kedy sa znalkyni ohlásil telefonicky a dohodli si termín vyšetrenia 17.1.2014. Z predmetného znaleckého posudku okrem iného vyplýva, že otec sám pri svojom vyšetrení pripustil požívanie alkoholických nápojov, znalkyni tvrdil, že na maloletú O. platí výživné po 30 € mesačne pričom „mohol by aj viac 120 aj 200, dobre zarába, chcel by sa s matkou dieťaťa o tom dohodnúť za podmienky, že bude vidieť dcéru, povedal to aj kurátorke“ a že „mohol by aj teraz viac prispievať na dieťa, ale nemá to súdom určené“ dôvodiac tým, že „v kebabe dobre zarobí, iné je oficiálny príjem a iné čo dostáva mimo toho“, tvrdil, že keby sa mohol stretávať s dcérou, tak by si ihneď prenajal byt, keďže „šéf“ mu sľúbil, že by mu ho platil „lebo je bohatý“ a môže si to dovoliť, ale v súčasnosti je mu výhodnejšie bývať na ubytovni, lebo je to lacnejšie a môže ušetriť, keďže stravu má celý deň zadarmo.

Z psychologického vyšetrenia otca znalkyňa zistila, že otec má priemerný intelekt, osobnosť je štruktúrne nevyrovnaná, emočne instabilná, impulzívna, so sklonom k rizikovému správaniu, má nezvládnutý prechod z detstva do dospelosti, citová oblasť je nedostatočne diferencovaná, vyššie city nie sú rozvinuté, vzťahy k druhým nemajú potrebnú hĺbku, sú plytké, chýba potrebná miera empatie pre prežívanie druhého, dominuje egocentrické zameranie na uspokojenie vlastných potrieb, je spoločenskej, kamarátskej povahy, vytvára rýchlo vzťahy s druhými, ale pod vplyvom alkoholu je emočne dráždivý, výbušný, ľahko sa aktivuje agresivita, má sklom k nadužívaniu alkoholu, čo bolo

evidentné aj v čase vyšetrenie napriek tomu, že udával len príležitostné užívanie, pri vyšetrení bol manifestovaný tremor rúk ako abstinenčný príznak, bol uňho zistený sklon k mystifikácií reality, k skresľovaniu poskytovaných údajov o sebe, prezentovanie sa v sociálne pozitívnom svetle, vo vzťahu k maloletej O. verbalizoval pozitívny citový vzťah, ale v tomto nebol úprimný, nemal vytvorený vzťah k maloletej, v osobnom kontakte s dieťaťom bol pasívny, chladný, chýbal spontánny citový prejav, že dieťa vidí, chýbal pokus o zvitanie sa s malou, radosť zo stretnutia, objatie, pohladenie, detský svet, schopnosť priblížiť sa mu a prežívanie dieťaťa sú mu vzdialené. Znalčkyňa konštatovala, že otec nedozrel ešte pre rodinný život, nie je plne identifikovaný ani s rolou otca, ani s rolou citovo stabilného partnera, v starostlivosti o rodinu neprejavuje zodpovedať ani cit pre zabezpečenie základných životných potrieb dieťaťa, rieši svoj nevydarený vzťah s matkou prostredníctvom dieťaťa, ktorému nedopraje lepší životný štandard.

Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že medzi maloletou a matkou je pozitívny citový vzťah a silná citová väzba, matka poskytuje dieťaťu potrebný pocit citového zabezpečenia, istoty, dieťa je na matku citovo naviazané, otec nie je dieťaťom vnímaný a prežívaný ako citovo blízka osoba ku ktorej by malo vytvorený vzťah dôvery, maloletá pri stretnutí s otcom neprejavila radosť, správanie maloletej počas znaleckého šetrenia bolo vyhýbavé, otca si nevšimla, neostala s ním samotná, odmietala s ním ísť na ponúknutú prechádzku, spontánne s ním nekomunikovala, k otcovi neprejavila navonok negatívne emócie, ale neostala s ním sama, otec jej neposkytol svojou prítomnosťou pocit citového zázemia a ochrany, príčinou toho bolo nielen ich dlhodobšie odlúčenie, ale aj reziduá negatívnych emócií v podvedomí dieťaťa v súvislosti so správaním sa otca v minulosti v rodine, negatívne ovplyvňovanie maloletej v jej vzťahu k matke ďalšou osobou zistené nebolo, takéto negatívne ovplyvňovanie maloletej vo vzťahu k otcovi taktiež nebolo zistené, ale nebola zistená ani pozitívna stimulácia a výchova dieťaťa vo vzťahu k otcovi, dieťa sa s otcom nestretáva, otec sa pred dieťaťom nespomína, výchovne supluje úlohu otca dedko, znalčkyňa, na otázku súdu, konštatovala, že v čase šetrenia na maloletej nebolo páchané psychické ani fyzické násilie, v období keď rodičia dieťaťa žili v spoločnej domácnosti bolo dieťa vystavené psychickej traumatizácií pri konfliktoch rodičov a najmä v dôsledku neprimeraného správania sa otca pod vplyvom alkoholu, kedy dieťa reagovalo neurotickými príznakmi, ktoré po liečbe a rozchode rodičov ustúpili.

Pokiaľ ide o osobnostné predpoklady rodičov pre výchovu maloletej znalčkyňa konštatovala, že matka má primerané mentálne, citové a osobnostné predpoklady pre osobnú starostlivosť a výchovu maloletej, u otca, ktorý je štruktúrne osobou disharmonickou, emočne nestabilnou, impulzívnou, s nedostatočne rozvinutými vyššími citmi, so sklonom k nadužívaniu alkoholických nápojov, nie je zatiaľ osobou zrelou pre rodinný život, nie je idenfikovaná zrelosť otca a jeho záujem o dieťa nie je dostatočne úprimný, neprejavuje sa ako spoľahlivý a zodpovedný čo sa týka osobnej starostlivosti a výchovy maloletej, vyhodnotila, že lepšie citové a osobnostné predpoklady pre osobnú starostlivosť o maloletú, pre vytváranie podmienok pre jej mentálny, citový a záujmový vývin sú na strane matky.

Pokiaľ ide o vhodnosť stretávania sa maloletej s otcom osamote alebo za prítomnosti inej osoby znalčkyňa uviedla, že otec si potrebuje získať dôveru maloletej, vytvoriť si s ňou vzájomný citový vzťah, keďže dieťa s ním neostane osamote, medzi rodičmi je narušená ich vzájomná komunikácia, matka odmieta kontakt otca v dôsledku obáv vzhľadom na jeho správanie v minulosti, preto znalčkyňa doporučila, že by bola vhodná tretia osoba napr. dedko maloletej G. V., ktorý by bol prítomný pri kontakte dieťaťa s otcom ak sa tento bude realizovať a to na 2 - 3 hodiny, prvé zblížovanie dieťaťa s otcom by sa mohlo realizovať podľa návrhu znalkyne u psychológa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, kam by dieťa párkrát dovedol starý otec, toho času podľa znalkyne nie je v záujme dieťaťa, aby bolo od matky odlúčené dlhší čas, napr. počas celého dňa a už vôbec nie v noci, maloletá ako 2 a pol ročné dieťa sa pri stretnutí s otcom správa k tomuto ako k cudzej osobe, dieťa ešte nevie verbálne vyjadriť svoje pocity, ale ešte neprebehla prirodzená citové separácia dieťaťa od matky, každý náznak odlúčenia od nej alebo od citovo blízkej osoby maloletú zneisťuje, stráca pocit bezpečia, uniká do bezpečia jej fyzickej blízkosti, maloletá vníma, že medzi rodičmi absentuje komunikácia, na ústretové správanie znalkyne v prítomnosti matky maloletá reagovala prirodzene, pri pozitívnej stimulácii matkou vyhovelá výzvam, pri pasívnom správaní matky vo vzťahu k otcovi dieťaťa aj dieťa sa správa bez záujmu o otca, maloletá si nepamätá konkrétne negatívne zážitky s otcom, ale reziduá negatívnych emócií v podvedomí dieťaťa existujú, z čoho vyplývajú aj prejavy nedôvery a chýbanie citovej náklonnosti k otcovi, ktorá sa u dieťaťa mala vytvoriť v situácií spoločného nažívania rodiny, odlúčenie od otca zatláča negatívne zážitky do podvedomia, keďže nie sú posilňované jeho prípadným negatívnym správaním, alebo indukciou dieťaťa zo strany matky, čo je v konečnom dôsledku pozitívny efekt vzájomného odlúčenia, ale negatívny je v tom, že sa nerozvíja citový vzťah dieťaťa s otcom. Na otázku súdu či styk maloletej s otcom by mohol ohrozovať jej zdravie, zdravý vývoj a výchovu, znalčkyňa poukázala na to, že otec má sklon k nadužívaniu alkoholických nápojov, celé

roky mu nechýba citový kontakt s primárnou rodinou, nemá záujem o zistenie či priznanie otcovstva k ďalšiemu dieťaťu v zahraničí, je citovo oploštený, čo sponchyňuje u neho schopnosť zodpovedného a výchovného prístupu a osobnej starostlivosti o maloletú, nemá potrebnú mieru empatie k jej prežívaniu, nemožno u neho vylúčiť prejavy hrubosti, výbušnosti pred dieťaťom, najmä pri stretnutí s matkou dieťaťa alebo dedkom dieťaťa čo môže negatívne ovplyvňovať zdravý emocionálny vývin maloletej, otec popiera nadmerný príjem alkoholu, viditeľný tremor rúk zdôvodňuje trémou počas vyšetrenia, je nekritický, má sklon skresľovať, pretvarovať sa čo sa týka poskytovaných údajov o osobe.

Voči záverom znaleckého posudku žiaden z účastníkov nemal námietky.

Uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 23P 59/2013 zo dňa 6.2.2014 súd priznal matke oslobodenie od súdnych poplatkov, uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.2.2014.

Uznesením pod rovnakou spisovou značkou z toho istého dňa súd nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov otcovi, voči tomuto uzneseniu otec osobne dňa 14.3.2014 podal odvolanie, ale po uplynutí lehoty na podanie odvolania, keďže - pečiatka osobne 14.3.2014, uznesenie si prevzal 26.2.2014.

Kolízny opatrovník na výzvu súdu vzhľadom na odporúčanie znalkyne doporučil, aby stretnutia maloletej s otcom boli uskutočňované prostredníctvom akreditovaného subjektu U. P. F. O..D., B. XX, M., kde sú na takéto stretnutia vytvorené vhodné podmienky.

Z otcom doplnených výplatných pások súd zistil, že v septembri 2013 otec dosiahol čistú mzdu 205,59 €, v októbri 2013 249,65 €, pričom platcom mzdy bol Š. F. F. E..D.. M., v decembri 2013 dosiahol čistý príjem 95,26 €, ktorá mzda mu bola vyplatená spoločnosťou R. F..E..D., ktorá spoločnosť mu následne vyplatila mzdu v januári 2014 vo výške 199,18 €.

Na ostatnom pojednávaní vo veci pokiaľ ide o príjmové pomery na strane otca, otec upresnil, že naďalej pracuje pre zamestnávateľa spoločnosť R. F..E..D., výroba a predaj kebabu, z ktorého pracovného pomeru dosahuje príjem 200 € mesačne, ako to dokladoval aj založenými výplatnými páskami za december 2013 a január 2014, pričom doplnil, že okrem toho od toho istého zamestnávateľa dostáva bez výplatných pások ďalších 200 € za výkon práce pre zamestnávateľa s miestom výkonu práce v Prešove, kde pre zamestnávateľa vykonáva úpravu mäsa, na ktorý výkon práce je odvázaný a z tohto je dovážaný zamestnávateľom, pokiaľ ide o rozsah prác uviedol, že tieto práce pokiaľ ide o prípravu a predaj kebabu vykonáva v rozpätí 4 hodín každý druhý deň, úpravu mäsa vykonáva zhruba každý druhý deň v rozpätí asi 2 hodín za deň, k tvrdeniam u znalkyne o možnosti platiť výživné 120 až 200 €, otec tvrdil, že tieto skutočnosti u znalkyne uviedol preto, aby pred znalkyňou vyzeral lepšie, ďalej k tvrdeniam u znalkyne uviedol, že v súčasnosti má stravu zadarmo od zamestnávateľa už iba v dňoch, kedy pracuje pri výrobe a predaji kebabu v Košiciach, v čase výkonu prác v Prešove túto stravu od zamestnávateľa poskytovanú nemá, naďalej tvrdil, že okrem maloletej O. ďalšie vyživovacie povinnosti nemá.

Na pojednávaní konanom vo veci dňa 14.3.2014 starý otec dieťaťa zo strany matky maloletej súhlasil so svojou účasťou na stretávaní sa otca s maloletou formou doprevádzania maloletej na stretnutia s otcom do subjektu U. P. F., s čím súhlasili i obaja rodičia a kolízny opatrovník maloletej. Rodičia maloletej a kolízny opatrovník súhlasili s úpravou styku otca s maloletou prostredníctvom subjektu U. P. F. každú stredu v párnom týždni od 9.00 hod. do 11.30 hod..

Na poslednom pojednávaní obaja rodičia zhodne uviedli, že za celé sporné obdobie otec prispieval na výživu maloletej po 30 € mesačne, od 1.3.2013 na tomto výživnom nemá nedoplatky. Otec navrhol určiť mu výšku výživného po 50 € mesačne, s čím matka nesúhlasila.

Podľa ust. § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa ust. § 25 Zákona o rodine, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo ho zakáže.

Ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti.

Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. 6) Ustanovenia odsekov 1 až 4 sa použijú primerane.

Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa § 35 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vysťahovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

Podľa § 62 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

Podľa § 65 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

Výživné ploletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa § 75 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 76 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Proti pohľadávkam na výživné je započítanie vzájomných pohľadávok prípustné len dohodou. Ak ide o výživné pre maloleté deti, započítanie nie je možné.

V prípade omeškania povinného s plnením výživného určeného rozhodnutím súdu, má oprávnený právo požadovať úroky z omeškania z nezaplatenej sumy podľa predpisov občianskeho práva.

Plnenie výživného povinným sa započítava najprv na istinu a až po uhradení celej istiny sa započítava na úroky z omeškania.

Podľa § 77 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa. Práva na jednotlivé opakujúce sa plnenia výživného a ostatné práva na peňažné plnenia vyplývajúce z tohto zákona sa premlčujú.

Podľa § 78 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Vzhľadom na vyššie uvedený zistený skutkový stav, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a zveril maloletú O. do osobnej starostlivosti matky, ktorá starostlivosť o dieťa zabezpečuje dlhodobu od rozchodu rodičov sama, túto starostlivosť zabezpečuje po všetkých stránkach na požadovanej úrovni, so zverením maloletej do osobnej starostlivosti súhlasil aj samotný otec a kolízny opatrovník a toto doporučila i vo veci ustanovená znalkyňa, teda súd dospel k jednoznačnému záveru, že po všetkých stránkach je v záujme dieťaťa jeho ponechanie naďalej v starostlivosti matky a preto rozhodol o zverení maloletej do starostlivosti matky. Pokiaľ ide o výšku výživného pri jeho stanovení súd vychádzal z odôvodnených potrieb dieťaťa, ktorými potrebami sú potreby súvisiace predovšetkým s bývaním, ošatením a stravovaním, pri prihladnutí i ďalšej potreby dieťaťa, pričom na strane matky súd zohľadnil to, že matka z dôvodu osobnej starostlivosti o maloletú má ako jediný príjem rodičovský príspevok, prihliadol zároveň na rodinné prídavky, ktoré sú vyplácané k rukám matky a ktoré sú príspevkom štátu určeným na úhradu potrieb dieťaťa, ako i na pomernú časť plnenia si vyživovacej povinnosti zo strany matky o maloletú formou osobnej starostlivosti o ňu, na strane otca súd zohľadnil obdobne ako na strane matky to, že ani otec ani matka okrem tohto dieťaťa nemajú ďalšiu vyživovaciu povinnosť, na strane otca súd prihliadol nielen k jeho reálnym dosahovaným príjmom vyplývajúcim z potvrdení od zamestnávateľa t.j. v priemere 200 € v čistom a k otcom tvrdeným ďalším príjmom od toho istého zamestnávateľa ďalších 200 € vyplácaných mu bez potvrdenia, teda k mesačnému čistému príjmu 400 €, ale i k prípadnej možnosti získania tzv. sprepitného, k príležitostnej finančnej výpomoci zo strany brata otca a zároveň súd prihliadol i k potencialite príjmov otca, ktorý má ukončené odborné vzdelanie v odbore stavebníctva, ktorý nemá žiadne zdravotné problémy a ktorému nič nebráni zabezpečovať si zdroj svojich príjmov i prípadnými ďalšími prácami, keďže, ako vyplynulo z výpovede otca, v terajšom zamestnaní v Košiciach vykonáva práce len každý druhý deň v rozpätí 4 hodín v konkrétnom dni a v ďalších dňoch v rozpätí 2 až 3 hodín s miestom výkonu práce v Prešove, čím okrem iného sa otcovi vytvára dostatočný aj časový priestor pre zabezpečenie si ďalšieho zdroja príjmov využívajúc jeho schopnosti a možnosti.

Pokiaľ ide o styk otca s maloletou súd vychádzal predovšetkým z odporúčaní a zo zistení a záverov znaleckého posudku vypracovaného vo veci súdom ustanovenou znalkyňou a upravil styk otca s dieťaťom tak, ako je vo výrokovej časti špecifikované, keďže dospel k záveru, že vzhľadom na zistený stav vzájomných vzťahov otca a dieťaťa, ako i vzhľadom na osobnosť otca, takáto forma úpravy styku sa v súčasnosti javí ako najvhodnejšia v záujme maloletej, ktorej umožní rozvíjať si vzťah so svojim biologickým otcom, tu súd ale zároveň otca upozorňuje na jeho povinnosť maximálne v pozitívnom smere využiť danú mu možnosť stretávania sa s dieťaťom, vyvinúť svoje maximálne úsilie na využitie daného mu priestoru na budovanie si vzťahu s maloletou ako otca a dieťaťa, pričom zároveň, ako boli účastníci upovedomení aj na pojednávaní, úprava styku týmto rozhodnutím nie je definitívnou a nemennou úpravou, v prípade akýchkoľvek podstatných zmien je možná zmena tejto úpravy styku a vzhľadom na uvedené súd nevyhovel návrhu matky na zákaz styku otca s dieťaťom, keďže takéto riešenie neodporúčala ani znalkyňa a neboli zistené ani iné dôvody, ktoré by takéto veľmi vážny zásah do vzájomných pomerov rodiča a dieťaťa odôvodňovali.

Vzhľadom na spätnú úpravu výživného došlo na strane otca voči maloletej O. za obdobie od 1.3.2013 do 31.3.2014 k vzniku dlžného výživného vo výške 910 € (t.j. za 13 mesiacov sporného obdobia rozdiel medzi súdom určeným výživným 100 € a otcom plateným výživným 30 €, čo je rozdiel 70 € mesačne, za uvedených 13 mesiacov), ktoré dlžné výživné zaviazal otca zaplatiť k rukám matky maloletej do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh matky pokiaľ ide o výšku výživného zamietol.

Podľa ust. § 18 O.s.p., účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie. Majú právo konať pred súdom vo svojej materčine alebo v jazyku, ktorému rozumejú. Súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv.

Podľa ust. § 148 ods. 1 O.s.p., štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal.

Keďže v konaní vznikli trovy štátu za preklad písomnosti z jazyka slovenského do jazyka poľského, v tejto časti trov, ktoré boli zaplatené predbežne zo štátnych prostriedkov súd, nepriznal štátu náhradu trov, keďže tieto vznikli za účelom zabezpečenia a realizácie práva otca dieťaťa, aby bolo s ním konané v jazyku, ktorému rozumie pričom z podaní matky vyplynulo, že otec ako občan Poľskej republiky potrebuje zabezpečiť tieto písomnosti v jeho materinskom jazyku.

Ďalšími trovami štátu boli trovy, ktoré vznikli vyplatením odmeny znalkyni za vypracovanie znaleckého posudku vo veci, ktorá odmena jej bola predbežne vyplatená zo štátnych prostriedkov a to vo výške 383,84 €, a keďže otcovi nebolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, súd ho zaviazal k úhrade polovice týchto trov, t.j. na úhradu sumy 191,92 € na účet tunajšieho súdu, u matky súd rozhodol o oslobodení od súdnych poplatkov, preto matke túto povinnosť uhradiť polovicu takto vzniknutých trov neuložil. K uvedenému súd poukazuje na to, že trovy za znalecké dokazovanie vznikli z dôvodu, že znalecké dokazovanie bolo nariadené na preukázanie rozporných tvrdení rodičov a na zistenie skutočností rozhodných pre rozhodnutie súdu vo veci, na posúdenie ktorých skutočností boli potrebné odborné vedomosti, tento dôkaz, znalecké dokazovanie, bol vykonaný predovšetkým v záujme maloletej, ako i v záujme oboch rodičov a teda podľa ustálenej súdnej praxe takto vzniknuté trovy sú povinní rodičia platiť napoly, pokiaľ u niektorého z nich alebo u oboch nie sú splnené podmienky pre oslobodenie od súdnych poplatkov, vzhľadom na uvedené v prevyšujúcej časti týchto trov (t.j. v čiastke 191,92 €) štát nemá právo na náhradu trov konania.

O náhrade trov konania účastníkov súd rozhodol v zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II v troch písomných vyhotoveniach (§ 204 ods.1 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že po:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.1,2 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove mal. detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 O.s.p.).